

РОСАНКА ВЕНЕЛИНОВА: Ще се опитам да бъда кратка. Нашата коалиция е двойно неформална. До тук чухме за всичко, което обединява организациите. Необходимо е да се знае едно нещо работи или не работи? Не е необходимо да бъде регистрирано. Спомням си през всички тези шест години когато се събираме и ставаме все повече и повече. Може бе не е случайно, че нашата коалиция срещу насилието е много отворена и неформална. Тя има само едни принципи. Има отново своята начална идея около едни събития, които са по-скоро публични. Повече шум в обществото се вдига когато има кампанийност.

Организациите, които са в тази коалиция не са написани в списък. С гордост мога да споделя, че през всичките шест години, за които сме се събирали се познаваме добре. Сред нас има и мъже, които работим по тези въпроси. Знаем колко е необходимо да се познаваме и да знаем координатите на тези хора, които биха свършили работа. Гордея се да кажа, че организациите погледнали картата на България, които са сродни като нашата са толкова много, че в столицата, ако са няколко, като започнем от Северна България от единия край може да обходим големи и по-малки градове Плевен, Варна, Русе, Бургас, Горна Оряховица и т.н. Не искам да споменавам имена. Ние се познаваме. Много добре знаем особено когато при нас дойде човек, който е в нужда към кого да се обърнем. Много е просто и няма нужда да записваме телефони. Може да се намерим чрез един телефон 144. Когато достигнат до организация като нашата ние знаем къде да препратим.

След една поредна и шумна инициатива ни хрумна идеята за коалиция срещу насилието. През 2002 година приключи медийната кампания срещу насилието. Това беше един апогей, в който решихме, че нещо трябва да се направи. Да знаем, че наистина изповядваме общи идеи. Нека да не забравяме, че България се е присъединила към 16-те страни срещу насилието още през 1997 година. Малко преди 25 ноември, който беше обявен от ООН като световен ден срещу насилие на жените. Всяка

година до всеки е достигнал малък къс за тези 16 дни да с направи нещо по темата. Всеки през годините е работил за осъществяване помощ на жертви на насилие.

През последните години всички можем да се похвалим. Много е важно да има ясна рамка и да познаваме правилата и структурата, в която работим. В държавата постигнахме изключителен успех с тези толкова много закони. Гордеем се като жени, че тези закони ги има. Какво ще се случи на практика.

Утре ще разговаряме много по тези теми.

Искам да ви кажа още нещо за коалицията. Тя е много отворена. В края на 2002 година е поставено нейното начало са няколко организации. Тогава бяхме заедно с нашите колеги от Варна, Плевен и колегите юристи от “Български джендър изследвания”. Отправлям покана към всички вас. Ние не подписвайки или подписвайки тези принципи и правила можем да знаем, че сме част от тази не формална мрежа.

Ще ви прочета ценностите и принципите на коалицията. Мисията е много проста – да изградим един свят без насилие, базирано на полови различия.

Ценностите са за това, че човешкият живот и по-скоро правото на човешкия живот и равнопоставеност са изключително важни. Уважението и човешкото достойнство. Зачитането на правата независимо от пола, расова принадлежност и религия. Уважението и толерантността към различията. Всички неща са познати за вас.

Много важно за нас е да има етика и морал в човешките и професионалните отношения. Принципите са за отвореност. Добре дошли. Считайте се членове на тази двойно не формална мрежа. Ние се познаваме. Дублирана е мрежата за равни възможности. Дублирана е мрежата за “Джендър тас форс” и това, което извършваме срещу насилието. Всички по някакъв начин с нашето знание, с експертизата, с плана и може би за това, че сме жени и имаме незначително количество енергия, което да отдадем

може да дадем и още за да има напредък не само в страната, но и за региона. Да се чувстваме отговорни и горди, че сме допринесли за това.

Благодаря на Татяна Кметова, на Центъра за изследвания и политики за жените, за това че е поел щафетата на инициативата на женската програма на “Отворено общество”. По този начин ние виждаме последователност. Следим историческата нишка. Може би един човешки живот е кратък, но той вижда къде и какво се случва. Във времето на промени, в което живеем толкова много събития ни заливат, че трябва да сме в знание кое след кое следва.

Благодаря защото има свързаност и смисъл в това, което извършваме. Благодаря за вниманието.